

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΙΝΕ

*Μιὰ κυρία τρυφερή, φωματική,
στέκεται εἰς τοῦ γιαλοῦ τὴν ἄκρην
καὶ τοῦ ἥλιου βλέπει τὸ βασίλευμα,
καὶ τὰ μάτια της γεμίζουν δάκρυα.*

*Μήν τὸ παίρης, μάτια μου, κατάκαρδα·
ἔτσι γίγεται· μὴ σὲ πικραίη·
ἐκεῖ κάτω ὁ ἥλιος, βλέπεις, κρύβεται,
κ' ἐκεῖ πάρω πάλι πίσω βγαίνει.*

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Σημ. Διευθ. Ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συνεργάτης κ. "Αγγελός Βλάχος, συνεχίζων, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἀπαράμιλλον μετάφρασήν του τῶν Τραγουδιῶν τοῦ "Αἴνε, τὰ δοποῖα πρό τινων ἑτῶν ἐδημοσίευσεν εἰς τόμον, μετέφρασε καὶ πλειστα ἀλλα τοῦ ἔξοχου γερμανοῦ ποιητοῦ. Τῆς νέας ταύτης σειρᾶς τῶν μεταφράσεων τοῦ κ. Βλάχου ἐν εἰναι καὶ τὸ ἀνωτέρῳ δημοσιεύσμενον, κάτωθεν τοῦ ὄποιου, ἀν ἐξ οὗ "Αἴνε καὶ ἐγνώριζε τὴν γλῶσσαν μας, θα ἔθετε μεθ' ὑπερφανείας τὴν υπογραφήν του.

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Ἔις κύριος ἀναγινώσκων
τεταραγμένος τὰς ἐφυμερίδας). Διστυχία μου!... Τό ψωμὶ τῶν παιδιῶν μου!... 'Εκατὸ χιλιάδες φράγκα! Καὶ νὰ μὴ σκεψθῶ τούλαχιστον νὰ πάρω τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀμάξης!... Τίποτε εἰς τὴν Ἐφυμερίδα!... (Μετά περιφρόνησε ως). Καὶ αὐταῖς αἱ ἐφημερίδες ἔχουν τὴν ἀξίωσιν διτὶ εἶνε καλὰ πληροφορημέναι!... Ήώς διάδολο μοῦ κατέβηκε νὰ πιάσω ἀμάξι (Παραφέρω τοῦ). "Ετσι μοῦ ἔρχεται νὰ σπάσω τὸ κεφάλι μου εἰς τὸν τοῖχον!... Τίποτε εἰς τὸ "Α στύ!... (Μετά λύσθηκε) "Ω! θὰ σκοτωθῶ!... Ήώς νὰ συνέλθω πλέον υπερερα ἀπό μία τέτοια συμφορά!... Καὶ ή γυναικα μου ποῦ ἔρχεται αὐτοιν!... θὰ μ' ἔρωτησῃ τὶ τὰ ἔκανα αὐτὰ τὰ ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα!... Τίποτε εἰς τὴν 'Α κρόπολιν!... Τὴν ξέρω τὴν πράγμα εἶνε ή γυναικα μου... Θὰ πῆ πῶς τὰ ἔφαγα ὅλα εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα... 'Οριστικῶς πρέπει πλέον νὰ τελειόνω!... (Παραφέρω τοῦ) "Α! εἶμαι πρόθυμος νὰ δώσω δέκα χιλιάδες φράγκα!... Τίποτε εἰς τὴν Νέαν Ἐφυμερίδα!... Εἴκοσι χιλιάδες!... τὸ πημισύ ἐν ἀνάγκη... τούλαχιστον δὲν θὰ είγαι καθολοκληρίαν κατεστραμμένος! ('Εκ στατικὸς) "Α!.. Θεέ μου!... τὶ βλέπω;.. ή ἀμαξα ὑπ' ἀριθμὸν 107... 'Αστυνομία... ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα... Χαρτονομίσιατα... δύμολογίαι... Ναι, αὐτὰ εἶνε! Θὰ τρελλαθῶ ἀπὸ τὴν χαράν μου! (Κάθηται). "Ας κυττάξω ἀκόμη... χρηματοφυλάκιον... ἐκ ρωσικοῦ δέρματος... 'Εσθωθν! Τὸ ινικόν μου εἶνε... τρέχω... "Οχι, καλλιερα νὰ σκεψθῶ ἀκόμη ('Αναγινώσκει) Ναι... αὐτὸ εἶνε... ή ἀμαξα 107... Εὗγέ σου, τίμιε ἀμαξᾶ!... σωτῆρ μου!... λαμπρὲ ἀμαξᾶ 107... Δίνουν τόσα καὶ τόσα εἰς ἀνθρώπους ποῦ δὲν τοὺς δεῖται... "Α!... 'Ανέ-

πνευστά ἐπὶ τέλους... (Λύει τὸν λαὶ μοδέτην τοῦ). Δὲν ὑπάρχει φόδος νὰ χαθοῦν εἰς τὴν ἀστυνομίαν... πτυχαίνω τὸ βράδυ... (Σκεπτόμενος). "Ἄς δοῦμε τώρα, τί πρέπει νὰ δώσωμεν 'ἢ τὸν ἄμαξα, 'ἢ τὸν τίμιον αὐτὸν ἄμαξα... Ἐγώ δὲν παζαρεύω τὴν εὐγνωμοσύνην μου... Εἴπα χίλια φράγκα... "Ε, ἔ! χίλια φράγκα εἶνε πολλά... δὲν τὰ βρίσκει κανεὶς 'ἢ τὸ δρόμο... Ὁχι, μὰ πάλιν ἀν τὰ ἔχανα ὅλα; "Ἄς εἶνε... χίλια φράγκα εἶνε πολλά... Νομίζω πῶς πεντακόσια φράγκα θὰ εἶνε ἀρκετά... Καὶ ἀν δὲν ήμην ἀνθρωπός εὐγνωμών... Ἀλλά... Καὶ δῆμος ὅταν ἔνας-ἄδοκαθαριστής ἔφερεν εἰς τὸν Ἀνεμόπουλο τὸ διαμάντι τῆς γυναικός του, τοῦ ἔδωκε μόνον πενήντα φράγκα... καὶ τῷγραψαν κ' εἰς τὰς ἐφημερίδας... Καὶ ἔνα διαμάντι δὲν εἶνε σὰν τὰ χαρτονομίσματα... μέσα σὲ πορτοφᾶλι... Εἶνε πολὺ δυσκολῶτερον νὰ βρεθῇ... "Ἄν ἔδινα μόνον ἑκατὸν φράγκα; μοῦ φαίνεται πῶς καὶ πάλιν θὰ εἶμαι γενναιόδωρος: ἑκατὸν φράγκα, ἐπὶ τέλους, εἶνε ἑκατὸν φράγκα... Δὲν ἔκοπίασε καὶ πολὺ γιὰ νὰ τὰ κερδίσῃ... μόνο ποῦ ἀνοιξε τὴν θύρα τῆς ἀμάξης του. Εἶνε τυχερός, ὁ κατεργάρης!... "Ἐπειτα, τί ζωὴν κάνουν αὐτοὶ οἱ ἄμαξάδες;... Εἶνε, λέγουν, ἀχρεῖα δυτα, ικανοὶ νὰ κάνουν κάθε κακό. (Ζωητώς). Δὲν τὸ λέγω γιὰ νὰ κατηγορήσω τὸν ἄμαξα 107... ἀπαγε τῆς βλασφημίας... ἀλλ' ἐπὶ τέλους... ἀν τοῦ δώσω ἑκατὸν φράγκα, τί θὰ τὰ κάνῃ; Θὰ τὰ φάγη σὲ μιὰ 'μέρα... Αὐτὸ κοντά 'ἢ τὴν γνώσι... οἱ ἄμαξάδες εἶνε δῆλοι μέθυσοι... Τότε... ἔγώ... ἀνθρωπός οἰκογενειάρχης... θὰ τὸν ἐνθαρρύνω εἰς τὸ κακόν... θὰ τοῦ θυσιάσω τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν μου!... Πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς δίκαιος, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀπερίσκεπτος... νὰ μὴν ἀφίνη νὰ τὸν κυβερνᾶ ἡ καρδιά του. 'Οριστικῶς... δὲν τοῦ δίνω παραπάνω ἀπὸ πενήντα φράγκα... γιατὶ ἔχασε καὶ τὴν ἡμέρα του ὃ ἀνθρωπος... (Μὲν ὑφος πονηρόν). Νὰ σοῦ 'πῶ, δὲν πολυπιστεύω κ' εἰς τὴν τιμιότητά του... Τιμιότης! κολοκύθια 'ἢ τὸ πατέρο... Ποιὸς ξέρει μὲν τὸ σκοπὸν ἐπῆγε τὸ πορτοφᾶλι μου εἰς τὴν ἀστυνομίαν!.. Καὶ πρῶτον, πιθανὸν νὰ ἐνόμισε πῶς εἶχα πάρει τὸν ἀριθμὸν του... Τιμιότης!... Τὸ ἔκανε ἀπλούστατα ἀπὸ τὸ φόδο του μὴ φυλακισθῆ... "Ἄν κρίνωμεν ἔτοι τὴν τιμιότητα, τότε θὰ 'πη πῶς τρέχει μέσα 'ἢ τοὺς δρόμους της τιμιότητας... (Σκεπτικός). Ποιὸς ξέρει μάλιστα μήπως δὲν τὸ ἔκανε κ' ἐπίτυπες!... "Ηκουσα πολλάκις, ὅτι ὑπάρχουν ἀνθρώποι, οἱ δύοιοι κάμνουν τὴν τύχην των ἀπὸ τοιούτου είδους τιμιότητας... "Ἐχουν τόδιας ώφελειας: πρῶτον, τὴν ἀμοιβήν... δεύτερον, τὴν φρεκλάμα· βάζουν, βλέπεις, τὸ δνομά των εἰς τὰς ἐφημερίδας... (Μετὰ πικριάς). Καὶ πίνουν υστερα οἱ κύριοι αὐτοὶ εἰς ὑγείαν τῶν κουτῶν νοικοκυραίων... τοὺς περιπαίζουν... τοὺς ὀνομάζουν κορδίδα ('Οργιλως). "Α! δῆμο γιαύτο! δὲν θέλω ἔγω καθόλου νὰ εἶμαι κορδίδο... Εἶμαι εὐγνωμών, αὐτὸν εἶνε ἀλήθεια... μὰ δὲν θὰ τὸ ὑποφέρω ποτὲ νὰ μὲ περιπαίζουν, καὶ νὰ γελοῦν διὰ λογαριασμὸν μου... ('Αποφασιστικῶς). Θὰ τοῦ δώσω μόνον δέκα φράγκα· καὶ αὐτὰ εἶνε πολλὰ του... Θὰ εἴπω δῆμος εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας νὰ τὸν προσέχῃ.

(Μίμησις).

ΣΤΑΓΩΝΕΣ

AΣΜΑΤΙΟΝ

*Φρονεῖς ὅτι μ' ἐγράφοισες; τομίζεις
ὅτι εἰς τῷρ λόγωρ μου τὸ φεῦγορ ρεῦμα
τὸ ἀληθές μου συλλαμβάνεις πτεῦμα
καὶ εἰς τὴν καρδιὰν μου τὸν ροῦρ βυθίζεις;*

Ἄπὸ τῶν θαυμασίων, ὅσα κλείει
ώκεαρὸς ἐτός βυθοῦ ἀγράστου,
φύκη τινὰ ἐπὶ τοῦ κύματός του
ἡ τρικυμία κάποτε κυλίει.

‘Ομοίως κ’ ἐκ τῶν κειμηλίων ὅσα
ἐγκρύπτει τῆς καρδίας μου τὸ βάθος
ἐλάχιστα εἰς φῶς ἐκβάλλει· η γλῶσσα,

*Οταν σφοδρὸν τὴν ἐμψυχόρη πάθος.
Τὰ ώραιότερα, τὰ πλέον τιμαλφῆ
θέλουν μαζί μον εἰς τὴν γῆν ταφῆ.*

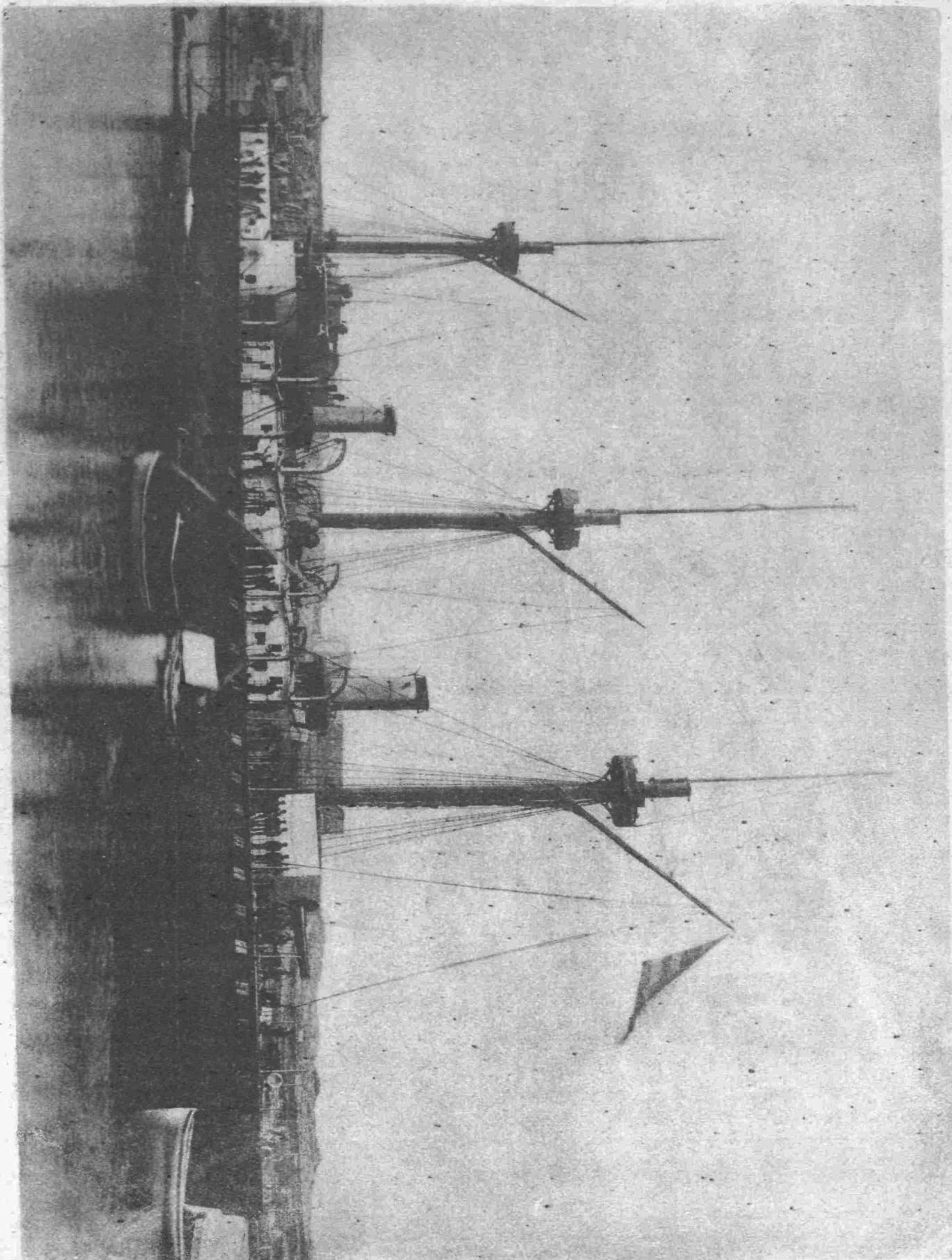
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΔΕΓΙΟΣ

(မြန်မာ) .

ΣΤΑΓΩΝΕΣ

Είπε μου ποιον ἀγαπᾶς νὰ δοῦ εἰπω
ποιος εἶδαι.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΑΣ. — Η "ΥΔΡΑ,,

(Έκ φωτογραφίας τοῦ κ. Κ. Δημητρίου)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ. — ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ

"Οταν τις ύδριζη δυνδρα διακινδυνεύει τὴν ζωὴν του, δταν ύδριζη γυναικα διακινδυνεύει τὴν ψυχὴν του.

Μπαί δὲ βλοκεσθίλα.

"Η εὐτυχία δὲν διδεται, ἀνταλλάσσεται.

"Η σταθερότης σταματᾷ, ή ἐπιμονή προχωρεῖ.

Κόμησα "Αρτεμίς

"Ο ἀληθῆς μάρτυς προσδένει τὸν θάνατον, οὐδὲν οὐδεποτε τρέχει πρὸς αὐτόν.

αἰδερώ.

"Ο ισχυρότερος ἔρως είνε δέρως τῶν ἀγαπῶντων ἐν ἀμαρτίᾳ καὶ φόβῳ.

Βύρων.

"Ο Θεός συνεδουλεύει τὸ λογικόν του καὶ ἐπλαστὸν τὸν ἄνδρα, συνεδουλεύει τὴν καρδίαν του καὶ ἐπλαστὴν γυναικα.

Ιωσήφ Ροῦ

"Οστις δὲν φέρει ἐν ἑαυτῷ δόξιν τινα παραφροσύνης είνε απόκληρος τοῦ Θεοῦ: οὐδὲν τοιοῦτος δὲν θὰ γίνη ποτὲ οὔτε ποιτής, οὔτε καλλιτέχνης, οὔτε κατακτής, οὔτε ἐραστής, οὔτε νέος.

Ἀράεν - Ούσσααι.

Εἰς τέσσαρας ἐποχὰς διαιρεῖται ὁ βίος ἐκάστου συγγραφέως: εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν διατελεῖ ἀγνωστος ἀκόμη· εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν τοῦ πλέκουν ἐγκώμια διὰ νὰ φέρουν εἰς ἀπελπισίαν τοὺς προγενεστέρους του· εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν τὸν πολεμοῦν μὲν ὕδρεις καὶ λοιδορίας, διότι θριαμβεύει καὶ τελευταῖον εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν τὸν συγχωροῦν, διότι δέκατος κόσμος ἀρχίζει νὰ τὸν ἀποσμοῦ.

Παῦλος Βουρζέ.

"Η κόλασις τῶν γυναικῶν είνε τὸ γῆρας.

Αλροσεφουκόλ.

ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ

Mεθ' δλους τοὺς δροκους τοὺς δποίους ἔκαμνεν διάκωδος Βουρδιλλέρ, δτι οὐδέποτε θὰ νυμφεύθῃ, αἴφνης μετέβαλε γνώμην. Καὶ τοῦτο συνέβη ἀπροσπτως, τὸ θέρος εἰς τὰ λουτρά.

Πρωταν τινα, ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς ἀμμοῦ καὶ παραπρῶν τὰς γυναικας ἔξερχομένας τῆς θαλάσσης, μικρὸς ποὺς προσέβαλε τὴν δρασίν του διὰ τῆς κομψότητος καὶ τῆς λεπτότητος του. "Ψύσε τοὺς δόκιμους, καὶ τὸ σύνολον τῆς μορφῆς ἐκείνης τὸν κατέθελξε, τὸν κατεμάγευσεν. "Ἄλλως τε δὲν ηδύνατο νὰ ίδῃ, εἰμὶ μόνον τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ἀστραγάλους, ἔξερχομένους τοῦ ἐκ λεπτῆς φλανέλλας ἐπενδύτου. Τὸν ἀπεκάλουν φιληδόνον καὶ δσωτὸν κατὰ συνέπειαν μόνον ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ σώματός της ὑπεδουλώθη κατὰ πρῶτον· ἐπειτα ἐπῆλθε καὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματός της, πνεύματος ἀπλοῦ, ἀγαθοῦ, δροσεροῦ ὡς αἱ παρειαὶ καὶ τὰ χεῖλα της.

Παρουσιασθεὶς εἰς τὴν οἰκογένειαν ἥ-

ρεσε καθ' δλοκληρίαν καὶ πρωτεύθη παραφρως. "Οταν διέκρινε μακρόθεν τὴν Βέρθαν Λαννίς ἐπὶ τῆς ἐκτεταμένης παραλίας τῆς κεκαλυμμένης ὑπὸ κιτρίνης ἄμμου, ἐφρικία μέχρις δστέων. "Οταν ἐκάθιτο πλησίον τῆς καθίστατο ἀφωνος, ἀνίκανος ν' ἀρθρώσῃ λέξιν η νὰ σκεφθῇ· ἥσθάνετο τὴν καρδίαν του ἀναφλεγομένην, τὰ ὅτα του βομβοῦντα καὶ τὸ πνεῦμα του ἐπτομένον. "Ητο λοιπὸν ἔρως ταῦτα πάντα;

Δὲν εἰξευρεν, οὐδὲ ηννοει τίποτε, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ητο ἀποφασισμένης νὰ νυμφεύθῃ τὴν κόρην ἐκείνην.

Οι γονεῖς τῆς ἀνθίσταντο ἐπὶ πολύ, γνωρίζοντες τὴν κακὴν φύμην τοῦ Ιάκωβου. Εἶχεν, ἔλεγεν δέκατος, ἔρωμένην πρὸ πολλῶν χρόνων, μεθ' ἓν συνεδέετο διὰ τῶν σχέσεων ἐκείνων, διὰ τῶν ἀλύσεων ἐκείνων, τὰς δποίας νομίζει τις θραυσθείσας καὶ αἱ δποῖαι ἐντούτοις διατροφοῦνται πάντοτε.

Ἐκτῆς τούτου, ηγάπα κατὰ περιόδους, κατὰ τὸ μᾶλλον η πτον μακράς, δλας τὰς γυναικας, δσας ἔδελεπεν.

Ο Ιάκωβος ὑπεσχέθη νὰ βάλῃ τὰξιν εἰς τὸν βίον του, ὑποδεχθεὶς συγχρόνως νὰ μὴ ἐπανίδῃ οὔτε μίαν φοράν ἐκείνην μεθ' ἓν ἐπὶ τοσοῦτον συνέζησεν. Εἰς φίλος του ἀνεδέθην νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς διατροφῆς τῆς γυναικὸς ἐκείνης καὶ ἐξησφάλισε τὴν ὑπαρξίαν της. Ο Ιάκωβος κατέβαλε μὲν τὸ ἀναγκαιοῦν χρηματικὸν ποσὸν δὲν πῆθελεν ὅμως ν' ἀκούσῃ πλέον νὰ δηλωθῇ περὶ αὐτῆς, ὀξιῶν δτι εἰς τὸ ἔξης θὰ πήγει καὶ αὐτὸς ἔτι τὸ δνομά της. Τῷ ἔγραψεν ἐκείνην τόσας ἐπιστολάς, τὰς δποίας οὔτε κανὸνιγεν δὲν πῆθελεν διάκονος. Καθ' ἐδδομάδα ελαμβανει ἐπιστολήν, ἐφ' ἓν ἀνεγνώριζε τὸν ἀδέξιον γραφικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐγκαταλελειμμένης, καὶ καθ' ἐδδομάδα η κατ' αὐτῆς ὅργη του πῆχεν καὶ ἐκορυφοῦτο· ἔσχιζε βαναύσως τὸν φάκελλον καὶ τὸν χάρτην χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ, χωρὶς ν' ἀναγνώσῃ οὔτε μίαν γραμμήν, οὔτε μίαν μόνην γραμμήν, γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων τὰς μομφὰς καὶ τὰ παράπονα, τὰ δποῖα περιείχοντο ἐντὸς τοῦ φακέλλου.

Μὴ ἔχοντες πολλὴν πεποιθησιν εἰς τὴν σταθερότητα του παρέτεινον τὴν δοκιμὴν μέχρι τοῦ χειμῶνος, καὶ μόλις κατὰ τὴν ἀνοίξην η αἴτησίς του ἐγένετο δεκτή. "Ο γάμος ἐτελέσθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Μαΐου.

Ἐίχον ἀποφασίσει νὰ μὴ κάμουν τὸ κλασικὸν ἐκείνο γαμήλιον ταξείδιον. Μετὰ τὸν χορόν, δστις δὲν θὰ παρετείνετο πέραν τῆς ἐνδεκάτης, διὰ νὰ μὴ παρατείνεται μετ' αὐτοῦ καὶ η κόπωσις τῆς μακρᾶς ἐκείνης ἡμέρας τῆς τελετῆς, τὸ νέον ζεῦγος θὰ διηρχετο τὴν πρώτην νύκτα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς οἰκογενείας τῆς νύμφης καὶ είτα τὴν ἐπαύριον θὰ ἀπήρχονται μόνοι οι δύο των εἰς τὴν προσφίλητων παραδίαιν, δπου ἐγνωρίσθησαν καὶ πγαπτήθησαν.

Ἐγῆλθεν η νῦξ καὶ οι χορευταὶ περιεστρέφοντο εἰσέτι εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν. Οι νεόνυμφοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν μικρὰν ιαπωνικὴν αἴθουσαν, τὴν μεταξοστόλιστον καὶ μόλις φωτιζομένην τὴν

ἐσπέραν ἐκείνην ὑπὸ τῶν ἀμυνδρῶν ἀκτίνων μεγάλης χρωματιστῆς λυχνίας, η δποία ἐκρέματο ἀπὸ τῆς στέγης, δμοία μὲ πελώριον ώστην. Τὸ ημιάνοικτον παράθιρον δφινε νὰ εἰσέρχωνται ἐνίστε αἱ δροσεραὶ ἀπ' ἔξω αὐταὶ, αἱ θωπεῖαι τοῦ ἀέρος, αἴτινες δψανον εὐχαριστῶς τὰ πρόσωπά των, διότι η ἐσπέρα ητο θερμὴ καὶ πηγερος, ἀναδίδουσα ἀσφιλασίας, ἀναδίδουσα ἀσφιλασίας.

Δὲν ωμίλουν καθόλου, δὲν ἔλεγον τίποτε· ἐκρατοῦντο ἀπὸ τὰς χεῖρας, τὰς δποίας συνέσφιγγον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ δλην τὴν δύναμιν των. Εκείνη ἔμενε μὲ τοὺς δόκιμαλμοὺς τεταμένους εἰς τὸ κενόν, διατελοῦσα ἐν ἐκστάσει ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ταύτῃ μεταβολῇ ἐν τῷ βίῳ της· μειδιώσα δμως, εὐσταλής, ἔτοιμη νὰ κλαίσῃ, ἔτοιμη ἐπίσης νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ χαράν νομίζουσα δτι δλος δ κόσμος μετεβλήθη μετ' αὐτῆς, ἀνοσυχοῦσα χωρίς νὰ εἰτεύη διατί καὶ αἰσθανομένη δλόκληρον τὸ σῶμα της, δλόκληρον τὴν ψυχὴν της κατακυριευθεῖσαν ὑπὸ δορίστου τίνος καὶ γλυκυτάτης νάρκης.

Εκείνος τὴν ἔδελεπεν ἀενάως μὲ ἀτελείωτον μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλα. "Ηθελεν, ἐπεθύμει νὰ δημιύσῃ, ἀλλὰ δὲν εὑρισκεται νὰ εἰπῃ, καὶ ἔμενε ἐκεῖ ἀφωνος, ἐκφράζων δλην τὴν θέρμην τοῦ ἔρωτός του μὲ τὸ σψιζμὸν τῶν χειρῶν. Ἐνίστε ἐψυθύριζε: «Βέρθα!» καὶ ἐκείνη ὑψωνεν εἰς αὐτὸν τοὺς δόκιμαλμοὺς της καὶ τὸν ἔδελπε μὲ δὲν βλέμμα γλυκύ καὶ τρυφερόν· πτένυζον ἀλλήλους ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐν ἔρωτικῇ ἐκστάσει, είτα τὸ βλέμμα της θαμβούμενον ὑπὸ τοῦ βλέμματός του, ἐπανέπιπτε καὶ πάλιν.

Ούδεμίσιν σκέψιν ἡδύναντο νὰ εύρουν καὶ ν' ἀνταλλάξουν μετοχήν των. Τοὺς ἄφινον ἐκεῖ μόνους ἀλλ' ἐνίστε ζεῦγος χορευτῶν διερχόμενον ἐκεῖθεν ἔρριπτεν ἐπ' αὐτῶν λαθραῖον βλέμμα, ὃσει παρίστατο ἐχέμυθος μάρτυς ἐνὸς μυστηρίου.

Πλαγία της θύρα πνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ὑπηρέτης, ψέρων ἐντὸς δίσκου κατεπείγουσαν ἐπιστολήν, τὴν δποίαν είχον κομισει μόλις πρὸ δλίγου. Ο Ιάκωβος ἔλαβε τὸν χάρτην της πρώτην, καταληφθεὶς ὑπὸ δορίστουν καὶ αἰθνηδίου φόβου, τοῦ μυστηριώδους φόβου τῶν ἀπροσδοκήτων δυστυχημάτων.

Πλαγία της θύρα πνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ἐπηρέτης, ψέρων ἐντὸς δίσκου κατεπείγουσαν ἐπιστολήν, τὴν δποίαν είχον κομισει μόλις πρὸ δλίγου. Ο Ιάκωβος ἔλαβε τὸν χάρτην της πρώτην, καὶ ηδήλων ν' ἀναγνώσῃ τίποτε, μὴ θέλων νὰ μάθῃ τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸ θυλάκιον του καὶ νὰ εἰπῃ: «Ἐε αὔριον. Αὔριον θὰ είμαι μακράν, δὲν θὰ μὲ μελῇ καθόλου!» Αλλὰ ἐπὶ μιᾶς γωνίας τοῦ φακέλλου δύο ὑποσημειωμέναι λέξεις: ΛΙΑΝ ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝ, τὸν συνεκράτουν καὶ τὸν κατεθορύβουν. Ήρώτησε: «Μοῦ ἐπιτρέπεις, φιλάττη μου;» ἔσχισε τὸν φακέλλον καὶ ἀνέγνωσεν. Ανέγνωσε τὴν ἐπιστολήν, ωχριῶν ἐν φρίκῃ, τὴν διέτρεξε δι' ἐνὸς βλέμματος καὶ ἔστη πάλιν μὲ προσδιλωμένους τοὺς δόκιμαλμοὺς ὡς νὰ ἐσυλλάδιζε τὰς λέξεις.

"Οταν ἤγειρε τὴν κεφαλὴν, η δψις του δλη, δλη του η μορφή ητο τεταραγμένην. Εψιθήρισε: «Ξέρεις μικρούλα μου... φοβερὸν